

Font del Lleó

Moià

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Casc Urbà - Zona nord del Parc Municipal
Emplaçament A prop de la Casa Coma, actual biblioteca Municipal.

Coordenades:

Latitud: 41.81276
Longitud: 2.09701
UTM Est (X): 424997
UTM Nord (Y): 4629382

Classificació

Número de fitxa 08138 - 153
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle Final XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Es podria fer una neteja dels grafits.
Protecció Inexistent
Número inventari Si, nº 56, ACCN 16724,
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament - Pl. Sant Sebastià, 1 08180 Moià
Fitxes associades:
[Cal Cristo](#)
Autoria de la fitxa Cristina Casinos
Data de registre de la fitxa: dt., 04/09/2018 - 02:00

Descripció

Font de pedra, podria ser pedra de Montjuïc, de 35 cm de gruix, situada molt a prop de la casa de J. Coma i que formava part dels seus jardins. El seu abeurador té forma de petxina gran on es recull l'aigua que raja de la boca d'un lleó amb expressió ferotge, encerclat per una decoració de motius florals i vegetals (dues branquetes que semblen llorer) a banda i banda i coronat, en la part superior, per tres grans flors de cinc pètals (magnòlies?).

El lleó ha tingut pèrdues de les quals algunes que pertanyen als lòbuls dels ulls han estat reintegrades amb morter de ciment. El seu estil és similar al de J. Campeny i Fuxà, però no s'ha localitzat cap signatura. Dintre de la petxina que recull l'aigua hi ha una reixeta de ferro molt similar a les que es posaven a les fonts durant el s. XVIII.

Observacions:

A l'inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya és denominada: Font del Parc.

Història

Està situada en els jardins municipals, a la casa benestant del senyor Coma, actual biblioteca. Des de l'any 1935 el jardí va passar a ser públic i actualment és el parc municipal. Així, doncs, la font és d'accés públic.

Bibliografia

Generalitat de Catalunya; Servei del Patrimoni Arquitectònic. Barcelona.
Generalitat de Catalunya (2008); www.cultura.gencat.net/invarquit

